

Vítám Vás, milí diváci,
nyní budou soupeřit dva štramáci,
velmi inteligentní pražáci,
budou odpovídat na záludné otázky.
Který z nich pokoří bankomat?
Který vyvolený bude losovat?
A kdo skončí s encyklopedií psů,
kdo si odnese auru vítězů?

Já si nic ne-e-pa-a-matuju,
v hlavě mám prázdno, protože furt... Leju.
Když se opiju, hlavu si rozbiju.
How do you do? Žiju v opiu.
Bydlím v hospodě, jako půl národa,
od patnácti se chlastá, je tu svoboda.
Stal se zázrak, pivo je levnější než voda,
to je naše kultura, pivní pohoda.

Domů se mi nikdy nechce,
lži vymejšlim, vymlouvám se manželce,
ona nadává, že si vzala ničemu,
všechno propiju a že jsem k ničemu (hajzle).
Já už si zvyknul, hurá,
neřeším, i když problémů je fůra,
brácho, založ mi, bůra,
začíná to bejt moje noční, můra.
Nikdo už mi nic nepujčí,
dluh platím dluhem,
jsem úplně v pí-či,
musím vymyslet nějaký byz,
moje poslední šance je AZ kvíz.

Jaké jsou Vaše záliby? – Vim já?
Chodíte rád na ryby? – Vim já?
Z kama jste sem přijeli? – Vim já?
A jak často jste v prdeli? – Pořád.

Z jak velké jste rodiny? – Vim já?
Už jste někoho zabili? – Vim já?
Kolikrát jste seděli? – Vim já?
A píču už jste viděli? – Mockrát.

Jakkoli, kdykoli, cokoli se snažím vzpomenout,
lovím ve svý fazoli a... Oni prominou.
Vzpomínám si, jak jsem jako dítě jezdil šalinou,
disciplínou doby bylo bejt dětským hrdinou.
Co jsem ale dělal včera v noci, to fakt nevím,
zničeho nic, v devět ráno tady v Brně stojím,
chcanim se doufam trefim doprostřed křovin,
musím přepnout ukulele na herní režim.

Včera si mě pozvali do AZ kvízu,
přines jsem si svojí hlavu a v ní díru,
kobyli žena se vyptává, nemá míru,
já se otráveně drbu ve svym kníru.
V televizi Brno dělá samá verbež,
pokud se mám představit, Vladimír Kerekeš.

Rodinu a práci nemám, línej jak veš,
koníčkem je vyhrávat v soutěžích cash.
Data, značky, zkratky, vim já?
Občas ale čumim jak osel, íá.
Sbírat fame, to se v televizi dá,
AZ kvíz, to je ou shit hra!

Jaké jsou Vaše záliby? - Vim já?
Chodíte rád na ryby? - Vim já?
Z kama jste sem přijeli? - Vim já?
A jak často jste v prdeli? - Pořád.

Z jak velké jste rodiny? - Vim já?
Už jste někoho zabili? - Vim já?
Kolikrát jste seděli? - Vim já?
A píču už jste viděli? - Mockrát.

Celej život pokládám zkurvený dotazy,
nikdy mi nenabídli žádný jiný pořady,
vlastně kecám, chvíli jsem dělal hip hap hop,
a potom stop a od tý doby dělám tenhle job.
Dvakrát v tejdně vstávám, točíme do zásoby,
naložím svůj zadek do vlaku a pak šaliny,
zase se budu muset usmívat na debily,
který se stejně jako já do pasti chytily.
Ahoj bábo, jak se máš, bábo, co děláš,
křížovky luštíš, ráda kuchtíš,
dědku, dědku, zdrháš před bábou na ryby (zdrhej!),
pověz nám všem svoje zkurvený záliby.

Máme tu i šampióna z minulého kola,
odnesl si tisíc korun a dnes tady smrdí znova,
vyhráváte učebnici, hry na ukulele (lálálálá),
vyhráváte zájezd na víkend do prdele.
Do studia přichází dvě obrovité hlavy,
z mejch úst, jako vždycky, vychází zkratky,
vychází zvratky, už není cesta zpátky,
zvracím ve studiu a zbytek mého života je sladký...

Jaké jsou Vaše záliby? - Vim já?
Chodíte rád na ryby? - Vim já?
Z kama jste sem přijeli? - Vim já?
A jak často jste v prdeli? - Pořád.

Z jak velké jste rodiny? - Vim já?
Už jste někoho zabili? - Vim já?
Kolikrát jste seděli? - Vim já?
A píču už jste viděli? - Mockrát.